

دوین هایش ملی پرستاری، روان شناسی، ارتقای سلامت و محیط زیست سالم

۵ شهریور ۱۳۹۴

نقش امید به زندگی در تبیین اضطراب مرگ در بیماران مبتلا به سرطان (پیشرفته و درمان پذیر) و افراد غیرمبتلا

الهام رستمی زاده^۱، سید ولی اله موسوی^۲، عباسعلی حسین خانزاده^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه گیلان
erostami62@yahoo.com: پست الکترونیکی:
^۲ دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه گیلان
mousavi180@yahoo.com: پست الکترونیکی:
^۳ دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه گیلان
abbas_khanzadeh@yahoo.com: پست الکترونیکی:

چکیده

مواجهه با سرطان موجب ایجاد بحران در ابعاد جسمی، روانی و معنوی می شود. لذا آگاهی از ابعادی چون امید به زندگی و اضطراب مرگ در سازگاری بیماران مبتلا به سرطان دارای اهمیت زیادی می باشد و به متخصصان بالینی در این حوزه توصیه می شود که در مراقبت از این بیماران این عوامل را مدنظر قرار دهند. این پژوهش با هدف بررسی نقش امید به زندگی در تبیین اضطراب مرگ در بیماران مبتلا به سرطان (پیشرفته و درمان پذیر) و افراد غیرمبتلا انجام شده است. این مطالعه به روش توصیفی و از نوع پژوهش های همبستگی بوده و جامعه آماری این پژوهش متشکل از بیماران مبتلا به سرطان (پیشرفته و درمان پذیر) و افراد غیرمبتلا بود. نمونه آماری مورد استفاده در این پژوهش تعداد ۱۰۰ نفر از بیماران سرطانی پیشرفته، ۱۰۰ نفر بیماران سرطانی درمان پذیر مراجعه کننده به بیمارستان ها و مراکز درمانی خصوصی درمان سرطان شهر شیراز در سه ماهه اول سال ۱۳۹۳ و ۱۰۰ نفر از افراد غیرمبتلا بوده که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب گردیدند. ابزارهای این پژوهش عبارت بودند از: پرسشنامه امید به زندگی اشنابدر و پرسشنامه اضطراب مرگ تمپلر که پس از تکمیل پرسشنامه های مربوطه و جمع آوری، داده ها کدگذاری و وارد نرم افزار SPSS گردید و با کمک آماره های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج این پژوهش، میان امید به زندگی و اضطراب مرگ هر سه گروه رابطه معنادار منفی وجود دارد و داده های مربوط به پیش بینی اضطراب مرگ با استفاده از امید به زندگی، نشان می دهد که این متغیر پیش بین معناداری برای اضطراب مرگ در هر سه گروه مورد مطالعه می باشد.

واژه های کلیدی: سرطان پیشرفته، سرطان درمان پذیر، امید به زندگی، اضطراب مرگ، شیراز.